

श्रीकृष्णेन गीतायां प्रतिपादितं यत्, शरीरमेव  
 नष्टं भवति, न तु आत्मा, यस्य मनुष्यस्य जन्म भवति  
 तस्य मृत्युरपि शुभमिति, सर्वकर्तव्यपालनं मानवस्य परमं  
 कर्तव्यम्, कर्तव्यपालनेन एव जीवनस्य साफल्यं सिद्धिर्लाभयश्च,  
 कर्म केवलं कर्तव्यबुद्ध्या एव करणीयम्, तत्र फलसालि-  
 नेव विद्येया, निष्कामकर्मयोगं करणीयम्, गीतायां आगम-  
 श्रीकृष्णः सर्वान् धर्मान् त्यक्त्वा स्वकीये शरणे आगमनाय  
 उपदिशति।

यद्, गीतायां सर्वेषां हृत्पित्तस्य अवलोकनेन निर्व्यग्र्यम् एतत् सिध्यति  
 प्रस्तूयते। ~~अत्र~~ कर्मयोगे अवतीर्णः जनाः गीतायाः स्वा-  
 ध्यायं कृत्वा स्वकर्तव्यम् प्रत्युत्साहवत्तः विपद्भिर्भयविज्ञः,  
 सततं विवेकवन्तः य जायन्ते। इयं गीता निराशायाम्,  
 आशायाः शून्याशिला उपदेष्टव्यानिवृत्ते सन्देशवाटिका-  
 विद्यते।

